

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/12/2022
Identifikačné číslo spisu: 1411209575
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Sedlačková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1411209575.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávneného: BPT LEASING, a.s., so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava, IČO: 31 357 814, zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, so sídlom Rožňavská 2, 821 02 Bratislava, IČO: 30 865 077, proti povinnej: Ing. H. E., nar. XX. J. XXXX., bytom N., zastúpenej Centrom správnej pomoci, občianske združenie, so sídlom Silvánska 11, 841 04 Bratislava, IČO: 51 937 573, v konaní o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 6 259,43 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16Er/3090/2011, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/116/2020-68 z 31. decembra 2021, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením pod č. k. 18CoE/116/2020-68 z 31. decembra 2021 uznesenie Okresného súdu Bratislava IV pod č. k. 16Er/3090/2011-29 z 25. februára 2019 o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že oprávnenému nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolaciemu súdu povinná navrhla, aby exekučné konanie zastavil.

3. Oprávnený sa k dovolaniu povinnej vyjadril podaním zo dňa 14. augusta 2022 po uplynutí desaťdňovej lehoty (ktorej posledný deň pripadol na 8. august 2022 - pozn. dovolacieho súdu) určenej súdom prvej inštancie, a preto na jeho vyjadrenie v súlade s ustanovením § 436 ods. 3 C. s. p. dovolací súd nemohol prihliadať.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený osobou zloženou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa (§ 429 ods. 2 písm. c/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

5. V rámci skúmania procesných podmienok dovolania dovolací súd dospel k záveru, že v rozhodovanej veci boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 429 ods. 2 C. s. p. a ide o exekučnú vec s ochranou slabšej strany. Dovolateľka preukázala, že je zastúpená Centrom správnej pomoci - občianskym združením založeným/zriadeným na ochranu spotrebiteľa a že ich zamestnanec má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

6. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o z mene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

7. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017“) nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 síce určilo pravidlo, že ak ust. § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo.

9. V posudzovanej veci dovolaním povinnej bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané dňa 31. decembra 2021, teda bolo vydané už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017, ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie povinnej (podané elektronicky dňa 8. mája 2022) bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

10. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napríklad uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018 a I. ÚS 281/2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018.

11. Vzhľadom na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 novelizovaného Exekučného poriadku, prípustnosť dovolania povinnej podaného proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je vylúčená podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

12. Dovolanie povinnej je z vyššie uvedených dôvodov potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému

oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli, nakoľko sa k dovolaniu povinnej nevyjadril v lehote určenej súdom prvej inštancie (k tomu vid' judikát č. R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.